

[Carlsen-Skiødt.]

Forslag til Lov om Ændringer i og Tilføjelser til Toldloven af 29. Marts 1924 angaaende Frugt og Grønsager m. m. Da det samme Lovforslag har været forelagt for Tinget den 6. April d. A., skal jeg ikke i Øjeblikket komme ind paa Enkeltheder — det, jeg i øvrigt har at sige herom, kan vente, indtil Sagen kommer til første Behandling —, men jeg vil dog gerne allerede paa dette Tidspunkt gøre opmærksom paa, at der er sket en lille Ændring fra det forrige Lovforslag, idet Bananer, som efter den nugældende Toldlov er sammenføjet med andre Træ- og Buskfrugter, er taget ud, og Satsen for deres Vedkommende ikke er foreslaaet forhøjet. Derimod er det øvrige, som sagt, i det store og hele uændret, og jeg skal tillade mig at anbefale Lovforslaget til Tingets Vellicie.

Formanden: Eksemplarer af det nu forelagte Lovforslag vil blive omdelt til Tingets Medlemmer.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Valg af 15 Medlemmer til et Udvalg angaaende Forslag til Lov om Modvirkning af Arbejdsløsheden ved Iværksættelse af offentlige Arbejder og gennem Hjælp til Boligbyggeri.

Valgt blev: *Fr. Andersen (Holbæk A.), Bjerring, Bresemann, J. Chr. Jensen, F. K. Madsen, Simonsen, Elgaard, Jensen (Broby), J. C. A. Larsen, Laursen, Hagbart Berg, Johannes Lou, Bouet, C. J. F. Sven og P. Munch.*

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af første Behandling af Forslag til Lov om Ændringer i og Tilføjelse til Loven om Indkomst- og Formueskat til Staten.

Forhandlingen genoptoges.

Korsgaard: Naar man betænker, at Statens Indtægter praktisk talt alene indkommer gennem § 5, som jo er den Paragraf, der vedrører Skatter, vil man forstaa, at enhver Forhandling, som rører ved en af Hovedhjørnestenene i denne Paragraf, altid maa vække en meget betydelig Interesse. Som ærede Medlemmer sikkert vil

give mig Ret i, har der altid staaet en stor Strid om, hvorledes Fordelingen skulde være mellem direkte og indirekte Skatter. Til direkte Skatter henregner jeg i denne Forbindelse i Virkeligheden kun Indkomst- og Formueskatten, og det er da ogsaa den, man i særlig Grad har hæftet sig ved, idet man har sagt, at det Provenu, som denne Skat giver, efterhaanden i Forhold til de samlede Indtægter, som Staten har gennem Skatteparagraffen, er faldet ikke saa lidt. Det ærede Medlem Hr. Borgbjerg nævnte saaledes, at i en vis Periode i Krigens Tid var de Indkomster, man havde af Formue- og Indkomstskatten, i Forhold til andre Indkomster saa langt større end nu, og dette er jo rigtigt, men det er en Sandhed, som, hvis man ser nærmere paa den, i Virkeligheden ikke er nogen Sandhed, thi Grunden til, at dette Forhold under Krigen saa stærkt forandrede sig i Retning af det, man fra demokratisk Side ønskede, var jo den, at Indkomsterne svulmede saa uhyre højt op, og naar dette sker, og man saa har passende høje Procenter, som vi jo fik under Krigen, ja, saa gaar det saa overmaade let at faa de direkte Skatter til at give meget. Men Forholdet er jo ganske ligetil det, at siden den Tid er Indtægterne i Særdeleshed og Formuerne ogsaa til en vis Grad gaaet stærkt ned, og Følgen deraf bliver, at selv om man i det væsentligste har opretholdt ganske de samme Procenter som under Krigen, faar man nu ud af den direkte Beskatning i Penge et langt, langt mindre Beløb, end man fik under Krigen. Men det fundamentale ved Beskatningen er jo i og for sig slet ikke dette, hvor meget en Skat giver; det fundamentale er, hvor meget den giver i Forhold til den Evne, der er til Stede, og der maa jeg hævde, at efter den Evne, der er til Stede, giver de direkte Skatter saa sandelig nu ikke mindre, end de gav paa den vildeste Tid under Krigen, vild i den Forstand, at Pengene flød ind i Landet, som jeg ved ikke hvad.

Jeg maa altsaa tilbagevise den Paa-stand, at der i Realiteten har fundet nogen Forskydning Sted i Retning af, at man har lettet de direkte Skatter væsentligt paa Bekostning af de indirekte, og yderligere maa jeg, som den højtærede Finansminister naturligvis ogsaa gjorde opmærksom paa, sige, at naar man nu taler om indirekte Skatter, maa man ikke glemme, at en lang Række af de seneste Aars Skatter jo i saa udpræget Grad hviler paa Luksus og derfor ikke kan betegnes som indirekte Skatter i samme Forstand